

Bliže Kamnice pri Mariboru je v Dravi prijazni Felberjev otok, obraščen s starodavnimi častljivimi drevesi z lohotno travo in redkimi ostanke zidovja, ki pričajo, da so nekdanj bile tu stavbe in menda prebivališča ljudi. Zavaljo njegove prijazne lege so si ga Mariboržani že večkrat izvolili za voje verelice.

Ljudstvo pripoveduje, da prebiva na tem otoku v razpokatih pečinah orjaška Kača, ki čuva Kraljico gadov. Ta Kraljica gadov nosi na glavo dragoceno sč zlatih kamnov se bleščico krono in ima zlate luske. Kasi se priole na gorke solnce gret. Ko bi takrat bil Kelo tako srecen, da bi s posodvico mleka orjaško Kačo, ki čuva Kraljico, na stran zvalil ter pred dremajočo Kraljico bele ruto razgrnil, dobil bi lahko njeno dragoceno krono, ker bi jo na beli prt položila. Vendar ko bi ne mogel dosti naglo uiti, prihitelo bi na Kraljičino briganje brozštevilnih gadov, ki bi drznega roparja ubili; ko bi pa on ušel, umorili bi pa Kraljico.

Slr. Glasnik 1879. št. 339. J. Gambarov.

(= Mihalca.)

52 7/20

Babji Klanec.

Le greš od farne cerkve sv. Miklavža v Gulomenških gorcah k prokuršnici žalostne matere v Jeruzalemu, prideš, keštar računč itni navzgor, v precej dolgo potesko, v globoki Klanec, na Mberga pecenih strminah, se v poletnih veržini greje keštar in

proje na vse zgodaj v ničem gramozju slavice svoje milobolnike,
Dostoj' tukaj - Lajbi toji je sloviti kraj; tako imenovani. Rabi
Klanec: Od kod in kako je dobila ova roletka to nenavadno ime,
naj bi dragi čitatelj razjasnijo sledenje vestice.

Poslavni bitvi pri v. Gotthardu, Kter dal. 1664 Monte-
Kubi in Trini premagala Turke in njihove neštevitne hume ab
pobila ~~eti~~ in v Rabo stivala ali pa na vse strani razpotila,
pridivjal je en oddelek razkropljene furške armade preselene
Ludi v Gutomerške greice ter je ondi ropal in porajal. Gorje kriči-
jane, Mi j' prišel divjani Turčinu s pest! Se le po dolgem in
groznem mučenju bila je nevrečenezu odsekana glava in na
milio nataknjena, Okolo Mere so divjaki, prepasani s čerami
umoyenega, kakaki in plesaki. Materam so nedolžne otroci
brzali iz nartija in butali z glavami ob plotove in zidove
da so se mozgani razlivali po tleh, detlela in žene so pa otkin-
jali in zvezane, kakor pre, v letli seboj v grozno mučenost.
Kamor so Turki prisarbijali, našli so pred njimi in groza
z vojini. In medtem, ko so Kreptki morje, uvrsteni v cesarsko
armado, povili nekatere oddelke premagane furške armade
po operstkih planjavah, skrivali in skrivali so se njihovi
očeti, onemogli karčeki doma pred razgrajajočo hume Tur-
činov pred so goičavah in volinah, matere so pa z malo deč-
co odberale v hribale krep. Tudi v Germelen je pribzalo
precej karčekov in žen, poiskati si varnega zavetja pred
zlobni mater ^{Božji} Mariji; Marija našla je bila po 12 let poptaj
Lauškaj zala cerkva rezidana. V rojjo nepričljivo grozoza-
gledajo žene nekoga julca precejšnje hume divjih Turkov

v dolini proti hribu pomikali se, pa veste si posebnega varstva
mogoče pomočnice, S. Marije, Klenejo postavit se soračnikom
Kriščaustva v bran. Nagloma kusičijo ene za golim gromojan
vseh klance debelo Kamenje, druge polnijo s pestlom prarne vode med
tem, ko nekatere v bližini strauški goščavi več kotlov kroga pri-
pravljenuh imajo. Ko so pa Turki, ki so v teh hribatih krajih mis-
ljali niti najmanjšega napada, prišli celo brezskrbni v
globoko rovtko, prekurile so žene s strahnim kričem za
gromojan natlepičeno Kamenje per stobnile s pestlom napol-
njene vode v klance potem pa nad glave prestrašenih Turčinov
vlivale kroga; da, nek dvanašletni fant je priberjal in
bližje hiše z zarjavelo puščko per ustrelil iz nje med dirjabe
tako rečeno, da je mrtvo zadel poglavarja Turške čete, kar je
ostale in bolj preplašilo. Veliko Turkov je obdržalo od Kamenja
in vodov pobitih in od kroga popravljenih v klanci; ostali vodbe-
žali na vse strani. Nektere so ubili potem pri Ormožu, nekatere
pa v travo spodili. Junastke žene, katerih ni bila nobena ranje-
na, nesle so radostnega meca uplenjeno zastavo in nekaj
turškega orožja v cerkev in darovale vse iz hvalečnosti Mariji
pomočnici Kristijanov. Ti ostanki so se njej porogubili,
a, Babji Klancu, rečtjoji kot vreden spominetek junastkega čina
navdušenih in bog obupnih Slovencev.

Slov. Gosp. 1881. str. 70. Mih. Slebovec.